

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.098
8 setembre 2017
1'70 euros

la veu de Benicarló

ELS DIES GLORIOSOS: "EL TEMPS QUE PASSA"

1098

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Ja no reciclem?

Podríem parlar de l'ésser humà des de qualsevol punt de vista imaginable i potser cap d'ells ens resoldria un dubte que tenim ara mateix i que voldríem compartir amb vosaltres: "Què som uns babaus o què?" Val, definitivament es mereixen una explicació com a lectors i presumptes amics (ara tots som presumptes d'alguna cosa). I aquesta explicació us la donarem, com diria el batlle que va reflectir Berlanga en la seua pel·lícula "Benvingut, Mrs. Marshall". Però, abans d'analitzar fil per randa tot el que és pertinent al tema que ens ocupa, voldria fer una dedicatòria al un veí, molt especialment al foraster què després d'una dècada ha deixat el jardí lliure de cadires trencades. Suposem que ara descansen al cel dels mobles juntament amb una taula de tres potes que també va resistir vint anys sense doblegar-se, digna descendent de la mítica taula del Rei Artur. No vam poder assistir al moment del trasllat de les restes mortals de les cadires fins al Punt Verd, però el foraster afirmava que va ser un moment emotiu i digne. Voldríem creure la seua versió, encara que aquell dia vam veure una de les difuntes cadires pujada damunt de la paperera situada enfront del bloc d'apartaments. Una cadira dintre d'una paperera: només un home molt cabut és capaç de resoldre les complicades equacions matemàtiques necessàries per a assolir amb èxit aquest triomf revolucionari. En fi, potser us n'heu

adonat que això de la dedicatòria s'ha fet massa llarg... La veritat és que només volíem dir dues coses: que si tenim residus, és principalment perquè els fabriquem, evidentment, i primer hauríem de reduir la quantitat de residus en origen, la qual cosa és, en bona part, responsabilitat de l'administració. També cal dir que moltes vegades som uns vàndals: No s'hi permet deixar mobles voluminosos al carrer sense avisar a ningú ni tampoc deixar les bosses d'escombraries fora dels contenidors: No és tan difícil. Si després volguérem discutir si realment el vidre o els plàstics van al cel dels envasos reciclats per reencarnar-se en altres envasos més feliços o el fet que alguns es gasten els nostres diners, els de les taxes, en fer rics als seus amics de colla ficant abocats a Alacant, això ja serien figures d'un altre paner. En fi, que tal volta no n'entendem massa. O 'si?

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Copisteria-Llibreria GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

Llibres de Text

Conservatori Municipal "Mestre Feliu"

Banda de Música de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: [@Elstafaners](https://twitter.com/Elstafaners) mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrot,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al día
diario digital de benicarló

RECICLEM A DURES PENES

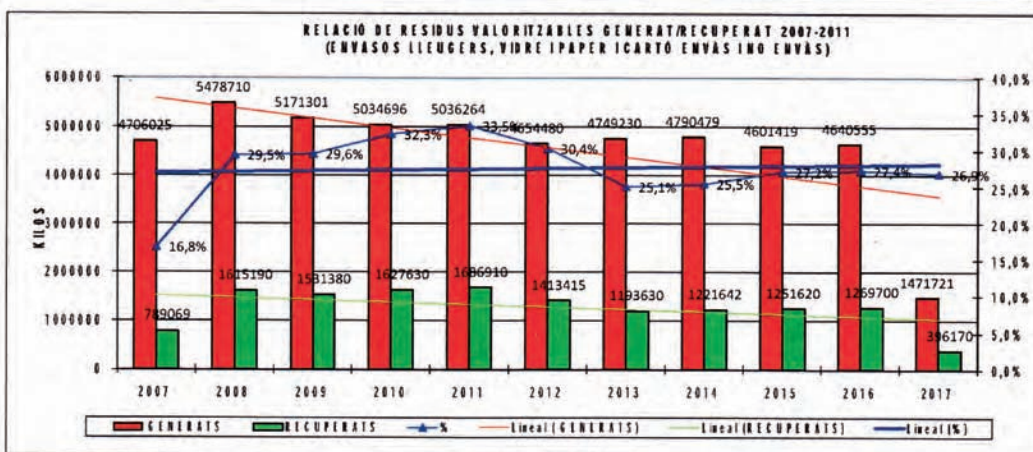
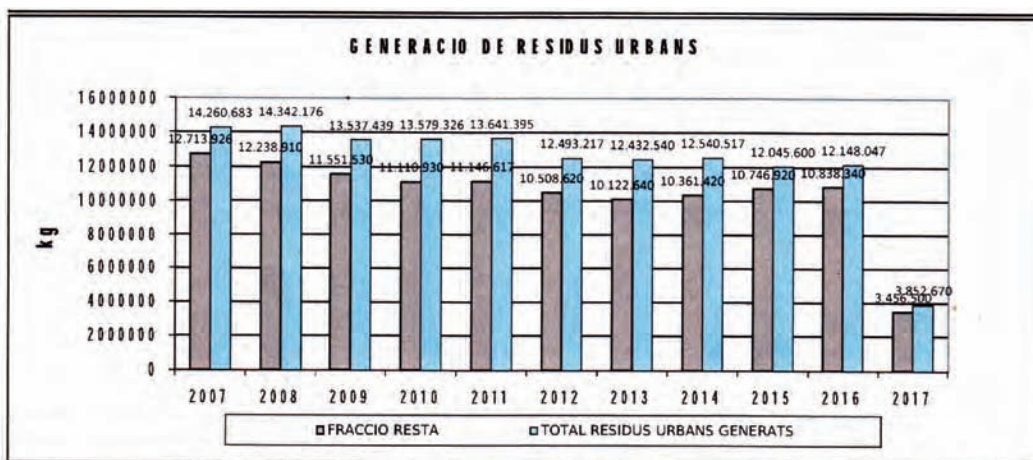
tex:REDACCIÓ

El rebut de la planta de reciclatge de Cervera, el detonant de la disminució del reciclatge.

Benicarló disposava de ràtios elevats de recollida selectiva fins l'any 2009/2010. "A partir d'ací s'evidencia una baixada progressiva de les quantitats de residus gestionats a través dels circuits de recollida selectiva de residus d'envasos", denuncia Ximo Bueno, regidor de Medi ambient.

Invasos lleugers i de vidre, són els que més han notat el descens, que el regidor atribueix a la "crisi econòmica i la construcció de la planta de tractament de Cervera", atés que a partir d'aqueixa data, el descens és notable. Tant, que el municipi passa de tenir una de les xifres de les més altes de recuperació d'Espanya, a estar per sota de la mitjana. En concret, en 2016 el ràtio de recollida selectiva per als envasos de vidre, "la mitjana estatal va ser de 16,2kg/hab/any, mentre que a Benicarló es van arregar 13,4 kg/hab/any", per baix de la mitjana. Pel que fa a residus d'envasos lleugers, la mitjana estatal va ser 13,2 kg/hab/any, mentre que a Benicarló es van arregar 11kg/hab/any. Només en el cas de residus

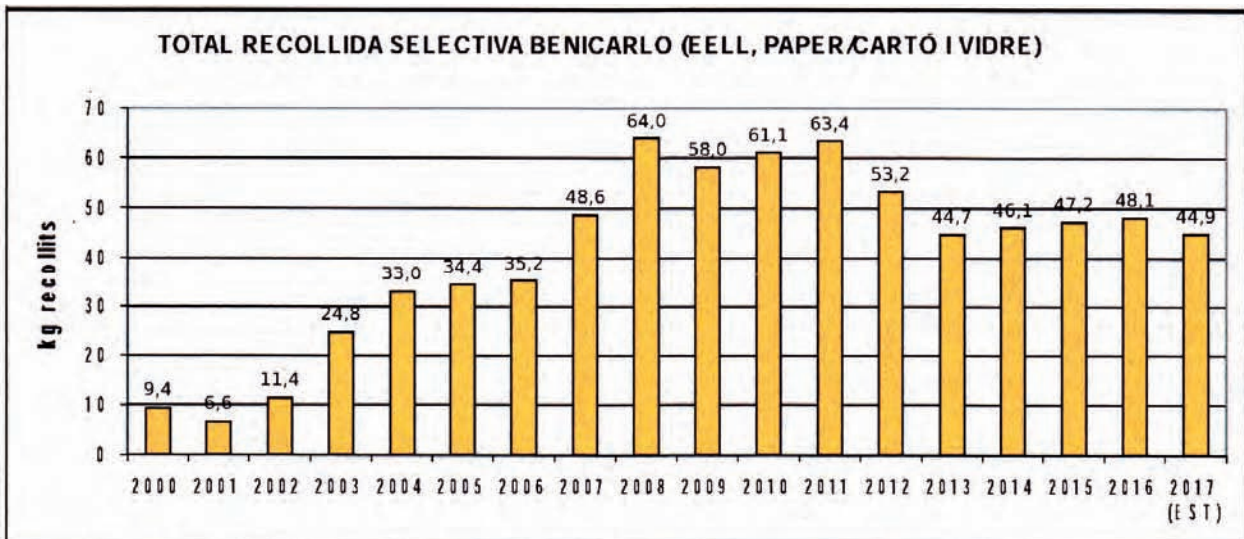
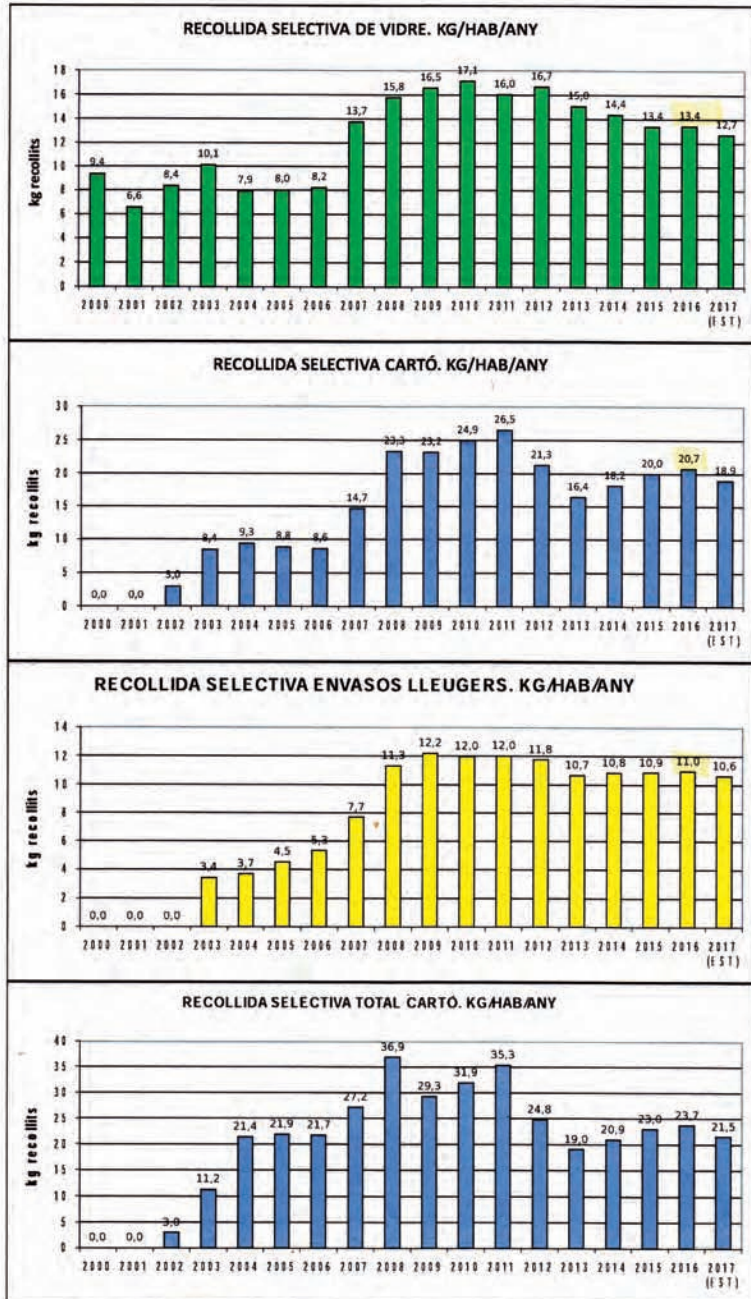
de paper i cartó, la ciutat es manté per sobre de la mitjana estatal, de 15,5 kg/hab/any. Benicarló va aconseguir arregar 20,7 kglhab/any "gràcies al circuit de recollida establert en els comerços de la ciutat". Bueno creu que els ciutadans "en pagar la taxa del consorci, consideren que ja no hem de fer la selecció en origen perquè d'açò s'encarrega la planta. Ara els residus es barregen en tots els contenidors". L'edil de Medi ambient va recordar que "els circuits de recollida selectiva són independents al circuit de recollida de la brossa, i per açò els residus arregats no passen per la planta, sinó que s'envien a plantes de classificació i gestors autoritzats per a la valorització dels materials". Tal vegada la creença que la planta disposa de capacitat de reciclatge, sosté Bueno, "sorgeix de la mal anomenada taxa de reciclatge. Cal recordar que aquesta taxa, a excepció de la part que correspon al finançament de la xarxa d'ecoparcs, no es destina al reciclatge, sinó al tractament d'aquella fracció de residus que no se separa per un circuit de recollida selectiva i es diposita en el contenidor de tot-en-un. És a dir, es paga la taxa de tractament (i així s'indica en el rebut que ens fa arribar el servei de recaptació de la Diputació, no de reciclatge), per a tractar el que es diposita al contenidor gris per a preparar-ho per a l'abocament. No per a separar o reciclar".

ve de la p gina anterior

COMPENSACIONS ECONÒMIQUES

L'Ajuntament de Benicarló rep retribucions econòmiques, segons els convenis marc als quals es troba adherit, en concepte de compensació per la implantació de circuits de recollida selectiva addicionals al de recollida de brossa. Els ingressos per a l'any 2016 (últim complimentat) van ser 96.587,33 euros per la recollida d'envasos i paper i cartó, i 14.133,55 euros per la recollida de residus de vidre. Els ingressos tenen una component de retribució variable en funció dels quilos de recollida. Aqueixa taxa, va dir, podria arribar a repercutir en benefici dels ciutadans” si aquests fórem més “responsables amb la separació selectiva en origen”. De fet, va recordar, si els ràtios no baixen fins als llindars marcats en la normativa vigent, “en el 2020 arribarem a pagar una multa”. Per a Bueno “no tenim una consciència real” respecte al reciclat de materials ni al tractament dels residus. Açò últim provoca les queixes constants dels ciutadans, atès que l'incivisme de molts fa que aparega brossa per qualsevol lloc. Especialment alarmant és el cas dels mobles i estris dipositats sense ordre en la via pública. En referència a açò, l'edil de Medi ambient va recordar l'existència d'un servei de recollida a domicili gratuït, que evita la proliferació de brossa pels carrers del municipi.

QUI CONTAMINA, PAGA

L'objectiu en matèria de gestió de residus ha de ser un assoliment dels objectius de recuperació establits en el marc normatiu vigent, i tant la directiva marc de residus, la llei de residus i els instruments de planificació introdueixen l'eina fiscal com a instrument per a aconseguir una adequada gestió de residus. Aquesta premissa està considerada per damunt a abaratir els rebuts, "però no és incompatible amb una reducció d'aquests, sempre que es complisquen els principis dels qui contamina paga i de responsabilitat compartida entre els agents que intervenen en la gestió dels residus, i els ciutadans són un d'aquests", sostenen Bé. Per a reduir els imports dels rebuts, "entendem que haurien de passar per una gestió responsable per part dels ciutadans i promoure esforços en la separació prèvia domèstica i diposite separat dels residus que es generen". Per tant, a major quantitat de residus gestionats de forma selectiva, major import abonat pels SCRAP i menor import tarifari. Un altre dels objectiu, és, segons Bueno, "abandonar la taxa simètrica per a tots els municipis que conformen la zona I". En aquests moments, totes les unitats tributàries domèstiques paguen la mateixa taxa independentment de l'eficiència de la gestió de residus o recollida selectiva de manera que hauria de ser progressiva en funció de com es gestionen els residus en cada municipi.

LA PLANTA DE CERVERA

Les instal·lacions de valorització i eliminació de residus urbans gestionada pel Consorci de Residus i situades al final de Cervera de Maestre tenen com a objectiu el tractament dels residus lliurats mitjançant un tractament de bioestabilització de cara a la eliminació controlada a través de l'abocador de residus. El projecte de gestió pel qual s'adjudica aquesta proposta es fonamenta pels objectius de recuperació establits en l'ordre de 4 d'octubre de 2001, del conseller de Medi ambient, pel qual s'aprova el Pla Zonal de residus de la Zona I que s'exigeixen a la planta de valorització. Es proposa com a objectiu del procés de selecció i compostatge una recuperació en el seu conjunt del 10%. No obstant açò, aquest pla zonal preveu complir amb els objectius de recuperació mitjançant la separació prèvia. En conseqüència, sobre la recollida selectiva, tant per a generadors domèstics com a grans generadors, estableix unes taxes de recuperació ambicioses.

OBJECTIUS DE VALORACIO

Com a exemple, del diagrama de fluxos dels residus generats per a l'escenari del 2020, preveu de forma selectiva es gestionen, i per tant no passen per la planta

de valorització, els següents percentatges de residus sobre els generats: -Matèria orgànica: objectiu del 77% mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només ha de recuperar del 20 del 23% restant. La resta va a l'abocador. Paper i cartó: objectiu del 86%. Mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només haurà de recuperar del 8 del 14% restant. La resta va a l'abocador. Vidre: objectiu del 76% mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només ha de recuperar del 14 del 24% restant. La resta va a l'abocador. Plàstics: objectiu del 45% mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només ha de recuperar del 3 del 55% restant. La resta va a l'abocador. Metalls: objectiu del 45% mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només ha de recuperar del 27 del 55% restant. La resta va a l'abocador. Metalls no fèrrics: objectiu del 45%. Mitjançant la recollida selectiva prèvia, la planta només haurà de recuperar el 2 del 55% restant. La resta va a l'abocador. Altres residus: recollida en planta, aquesta només ha de recuperar 1%. El 99% restant va a l'abocador. Amb açò es preveu que el percentatge dels residus generats al 2020 amb destinació a l'abocador no superi el 25%. No obstant açò, en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada es va obligar a la planta a incorporar una secció de separació mecànica posterior a les parts de bioestabilització. Açò va provocar la modificació del projecte de gestió, però els objectius de recuperació de materials previstos són també molt discrets. Cal concloure que la planta de valorització del pla zonal no es tracta d'una planta per a la recuperació i reciclatge, sinó que aquest es confia a un sistema de recollida selectiva prèvia de competència municipal.

EL PROJECTE DE RECREACIÓ HISTÒRICA VIA SCIPIONIS ARRIBA AL POBLAT IBER

text AB

La proposta, que pretén agermanar l'arqueologia, la recreació històrica i el turisme cultural de qualitat, passarà per Benicarló el pròxim divendres 8. Els voluntaris arribaran al Poblat Iber seguint el seu camí fins a Cartagena, amb la intenció d'emular la ruta que van seguir les legions romanes de Publi Corneli Escipió l'any 209 a. C.

Via Scipionis consisteix en un grup de voluntaris format per historiadors, arqueòlegs i persones experimentades dins el món de la recreació històrica que marxen caracteritzats com a membres de les legions romanes. Amb l'objectiu de rememorar la ruta que va seguir l'exèrcit romà de Publi Corneli Escipió l'any 209 a. C., els voluntaris viatjaran, del 7 al 22 de setembre, des de l'Aldea fins a Cartagena. Per a fer el viatge seguiran el traçat d'una de les vies de comunicació més antigues de la Península Ibèrica, la Via Heraklea (posteriorment coneguda com Via Augusta) que encara es conserva al llarg del litoral llevantí i que al llarg dels segles ha constituït un dels eixos de comunicacions més importants de la Península Ibèrica.

Aprofitant la seua arribada a Benicarló el pròxim divendres 8 a les 19.00 hores, s'obrirà al públic el Poblat Iber del Puig de la Nau de 18.00 a 21.00 hores, on els voluntaris aprofitaran per mostrar als assistents les costums, les rutines diàries de com fer el menjar, les guàrdies de vigilància nocturnes, etc. A més, com al final de cada etapa, es muntarà un xicotet campament militar romà i s'oferirà al públic poder visitar-lo i conèixer com era la vida d'una legió romana.

Així, Via Scipionis és una bona oportunitat per a totes aquelles persones que volen conèixer el seu passat i es volen aproximar a la història, l'arqueologia i la recreació històrica d'una forma atractiva però rigorosa. Tant és així que el projecte està avalat pel Laboratori d'Arqueologia Experimental de la UAM, per la Asociación Española de Arqueología Experimental i per la xarxa internacional de museus a l'aire lliure.

BENICARLÓ ES PREPARA PER A LES IX JORNADES DEL POLP A CADUF

text AB

El pròxim dijous 14 comencen les Jornades del Polp a Caduf de Benicarló amb les Jornades del Pinxo, que enguany compten amb la participació de 13 bars i restaurants. Divendres 29 de setembre tindrà lloc la Demostració Gastronòmica, amb una gran varietat de plats elaborats amb polp i productes de la llotja.

Dijous 14 es donarà el tret de sortida a la novena edició de les Jornades del Polp a Caduf de Benicarló amb la mostra de pinxos mariners que tindrà lloc a partir de les 19.00 hores davant del Mercat. Així ho ha anunciat el regidor d'Agricultura i Pesca, Domingo Roca, acompanyat de la secretària de la Confraria de Pescadors, Silvia Ferrer, del representant de la penya l'Arjup, Eloy Cerdá i de Sergio Gutiérrez, en representació dels bars i restaurants que participen en les jornades. Així, des del 14 de setembre i durant tot el mes d'octubre, Benicarló es bolcarà en l'organització d'unes jornades que tenen com a objectiu potenciar un dels principals productes de la costa benicarlanda: el polp pescat a caduf, una modalitat de pesca que selecciona els millors exemplars i atorga al producte una major qualitat.

L'avantsala a les Jornades la protagonitzaran les Jornades del Pinxo del Polp a Caduf, que començaran dijous 14 i s'allargaran fins a l'1 d'octubre. La iniciativa ha tingut de nou una gran acollida entre els bars i restaurants de la ciutat i comptarà amb 13 participants,

que serviran pinxos elaborats amb el polp com a ingredient principal.

Els establiments participants podran optar al premi al millor pinxo a través d'un concurs organitzat per la Penya l'Arjup amb l'objectiu de donar a conèixer el treball dels restauradors, d'incentivar la participació de la gent en les jornades i de generar activitat social. En definitiva, amb la intenció de fer més visibles aquestes jornades que es van consolidant en el panorama gastronòmic i festiu de Benicarló.

El plat fort de les Jornades serà, com cada any, la Demostració Gastronòmica que tindrà lloc el dia 29 de setembre en horari de tarda nit en la plaça Mestres del Temple. Els restauradors de Benicarló serviran autèntiques delícies gastronòmiques elaborades a base de peix fresc i receptes amb el polp com a producte principal.

Paral·lelament, s'han programat espectacles i activitats complementàries orientades als més menuts, que afavoriran l'atracció d'un públic més familiar. A més, i com a novetat, està prevista que la tarda nit de la Demostració Gastronòmica estiga amenitzada amb música per tal d'allargar la nit.

El regidor d'Agricultura i Pesca, Domingo Roca, ha afirmat que «Benicarló és un referent dins del món de la gastronomia i estes jornades ajuden a mantenir eixe estatus». A més, també ha volgut destacar que «l'objectiu d'aquestes jornades és que la gent pugui gaudir de les meravelles que els nostres restauradors preparen amb un dels nostres principals productes».

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Portada i contraportada dedicades a les festes d'agost. Ho veig tot tan llunyà! Encara no fa més que quinze dies i, no sé per què, tinc una sensació d'estar parlant d'una cosa molt pretèrita, de fa molt de temps. Tot bé, tot bé. Preciosa la foto de la portada amb un grup de senyorettes vestiders de llarg sota una pluja multicolor de confetti; se'n riuen i es veuen felices que, al final de tot és del que es tracta. A la pàgina 20, també ben acolorit tot, un reportatge del Club de Natació amb unes fotos on apareixen tots mudats i somnrients excepte el president de l'entitat que, únic home sense corbata de les instantànies, no fa cara de pomes agres però tampoc és l'alegria de la huerta. Cadascú som com som, veritat?

No diré res més de festes. Una perquè ja hi ha hagut gent que ha dit moltes coses i dues i especialment perquè, atés que no tinc criteri de cap cosa de les que succeeixen al món, el meu parer és absolutament intranscendent i prescindible. Em semblen ben organitzades i redactades les quatre pàgines que hi dediquen, assenyat l'editorial i justes les carxofes. També -i ara sí que ja deixo de parlar del tema- m'ha fet somriure (jo no sóc com el president del Club de Natació) el còmic de Xavier Burriel on apareix un jove que ha viscut a tope les festes amb un got a la mà, la samarreta esquinçada i bruta i una banya de bou enclavada a una aixella; m'ha fet riure més que somriure.

Llijo a la pàgina 7 que la versió de *Terra Baixa* de Lluís Homar tancarà la Setmana dels Premis Literaris el proper dia cinc d'octubre. Sens dubte un gran esdeveniment cultural que també ens meriem els benicarlandos de tant en tant. Ja que parlo de teatre i havia dit que no parlaria més de festes, em permetrà, senyora Garcia, que em contradiga una vegada més. No soc formal, ja ho sap vosté. Volia dir que a festes m'haguera agradat poder vore alguna obra teatral per a gent adulta, encara que haguera sigut un sàinet com aquells que feia el tio Calcetini amb la gent de la Coral o aquelles companyies valencianes que ens feien riure amb *Nelo Bacora*, *Eixa dona és ton pare* i *Deixa'm la dona, Pepet*. No fa tants anys (o sí, que el temps passe molt de pressa) venien per festes actors com Pastor Serrador o Luisa Sala. Ara no.

Diuen que cent setanta establiments participen en la campanya «Pren nota, recicla vidre». Ben fet. Però trobo que el vidre més que reciclar-lo caldria reutilitzar-lo, com es feia fa dècades amb les cerveses, les

botelles de Vichy o els pots de danone. Ara ens hem acostumat que tot siga d'un sol ús i així ens va, que diuen que d'ací mig segle (si no és que per obra i gràcia de Trump i gent com ell s'ha acabat la humanitat al món) només hi haurà aigua potable per a un seixanta per cent de la població. Comencem a fer cocós!

Segueixo que avui estic formalet. «Benicarló es converteix en un espai cardioprotegit». Bé per la regidoria de Benestar Social. Només que aquests aparells es facen servir una vegada i salven una vida, ja hauran pagat a l'amo.

Els tafaners se'n xalen de poques lligues. A mi m'agradaria que aqueixa secció fora més gore, que tinguera un puntet de «Sálvame» i del «Diario de Ana Rosa». No sé, per exemple que sabem que aquell que sempre va amb tratge i vota un partit de gent que va a missa s'ha deixat la dona i se n'ha anat amb una altra dona que no era la seua dona. O que tal va sortir de casa a comprar tabac l'altra nit... Difícil, difícil.

A la pàgina 13 apareix una entrevista «amb F. Mercury» signada per JQ. L'he llegida i he deduït que es tracta d'un altre homenatge al difunt cantant a propòsit de l'homenatge que tan brillantment li va retre la Coral el mes passat. Benvingut, JQ!

Joan Heras, l'home més assenyat d'aquesta casa, escriu un emotiu article en què parle dels atemptats de Barcelona i Cambrils i de les conseqüències que encara a hores d'ara se n'estan derivant. Paga la pena llegir-lo. Final per recordar poc de temps: «Tenim, doncs, molta feina i ens cal fer-la amb urgència però amb serenitat.»

Queda clar.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Faula benicarlanda

Va, comencem la setmana per un dels parts dels nostres amics de la policia que deia així: "18:00 Se asiste a un varón por las heridas producidas por una gata en un domicilio de la Calle Castellón. Recibe asistencia en el Centro de Salud. La gata es recogida en dependencias. Posteriormente se averigua la titular del animal que se hace cargo". A vore, què feia la susdita gata a una casa que no era seua? Com va anar a parar allí? Tenia tots els permisos de circulació (vacunes, xip...) en regla? Per què la va acollir el veí si era una indocumentada? Qui se'n va fer càrrec en realitat, la titular o la mateixa gata? S'entén la importància de la bona puntuació o no? No devia ser una gata maula? Molts interrogants com per refiar-se dels gats, suposadament, casolans. Sempre s'ha recordat que aquests animalons són felins i com a tals s'acaben comportant... esgarrapant! Doncs, tenint en compte el precedent, l'actuació coratjosa dels municipals és d'elogiar atés que, us imagineu que a les "dependències" se'ls hagués escapolit? La feina per agafar-la hagués estat... Poca broma, veure tota la guàrdia al carrer perquè l'animaló haguera començat a fer ús de les ungles!

A gener sant Antoni? No!

Canviem de tema, mireu la imatge que ens han enviat, d'una captura de pantalla de la caixa tonta (aka la tele). Doncs sí, com haureu pogut llegir a l'angle superior esquerre, en xicotet, estem parlant del programa "Ahora caigo", del presentador tot terreny, i per a més senyes, valencià, Arturo

Valls, d'Antena 3. Però bé, al que anàvem, us heu fixat en la pregunta que apareix al peu de la imatge: "Cual tiene su propia fiesta cada enero en Benicarló"? No res, que tenim una hortalissa que ultrapassa les fronteres televisives i serveix, fins i tot, de pregunta als programes d'entreteniment. Òbviament estem parlant de la carxofa benicarlanda! Queda clar que la reina de l'horta local té tirada i s'ha fet un lloc en el món audiovisual. Una simple hortalissa, ambaixadora mundial del poble! Això s'ha d'aprofitar bé.

Llengües i actituds

Observeu també com és de curiós el món de les noves tecnologies, que utilitza un fum de gent i que la majoria ni entenen. La reflexió de l'escrit que us ensenyem, certament, té tota la raó, sobretot, perquè com molt bé dóna a entendre, molta gent posa el crit al cel quan algú fa ús de les llengües dites minoritàries, com la nostra, i no s'immuta dient barbarismes copiats de l'anglès en comptes dels recursos genuïns de la llengua pròpia. En una frase tan curta no li caben més anglicismes tecnològics per ridiculitzar l'actitud dels que més es queixen quan usem el català. Però no cal patir, ací som més papistes que el Papa i com deia l'acudit d'Eugenio, el dominem, l'anglès, "si es pequeñito y se deja". O traduït al nostre idioma,

no fem riure més perquè no podem. I clar, així ens va... anant l'estat espanyol a la cua europea en llengües (i no cal dir de les pròpies). No deien a la Unesco que les llengües són patrimoni de tots? A Espanya això sona a flors i violes...

Micos de ratlles

Un dels recursos que més deixa al descobert l'escassa serietat de molts mitjans pel que fa a la consideració de les llengües és l'ús dels traductors automàtics. Com ja sabeu, en aquesta casa de píffies del traductor, que després algú es deixa de llegir el que ha traduït, n'hem tingut alguna de bona, tot i que també val a dir que cada vegada ocorre menys. Doncs això, aquesta setmana us en presentem una d'antologia. Mireu la imatge on podeu llegir en castellà "monos de rayas fresquitos..." i com a l'edició en valencià els «monos» s'han convertit en «micos» de ratlles fresquets. Com diu la dita castellana, "aunque la mona se vista de seda, mona se queda". Compte, no ho diem per la jove de la foto, Sara Carbonero, companya sentimental de l'Iker Casillas, exjugador del Reial Madrid, ens referim, òbviament al mitjà, que certament ha fet el mico, en tota l'amplitud de la seua paraula, i a més inri, a ratlles. Us imagineu un mico a ratlles? Doncs, una altra obvietat, no és precisament la Sara Carbonero. Mireu que ho diem vegades i no ens cansarem de repetir-ho: S'ha de llegir tot el que s'escriu i tradueix. D'acord? Doncs fins la pròxima.

Neteja de carrers

Una de repetida, i que sembla que no té aturador, tot i que no posem foto perquè ja ens fa fins i tot vergonya aliena, és veure

ve de la p gina anterior

Rubén @neburcf · 1d
Nosaltres també sortim per la TV.
#Benicarlo #DO

3 replies 5 likes

Núria Molines @nuriamolines · 7h
Un abrazo fuerte para esa gente que hace brainstorming sobre branding en el coworking con los partners y no entiende un tuit en catalán.

com als costats dels contenidors de la brossa ja sembla que s'ha instaurat com a costum deixar escampats els estris de casa. Sembla una plaga, com els matalassos usats apareixen adossats a les parets com si fossen part integrant de l'urbanisme. En un dia, un tafaner que estava vagarós i no sabia què fer, en va arribar a comptabilitzar fins a quatre, distribuïts per diversos punts del poble. Amb aquesta marxa, si ens descuidem, a algú se li pot ocórrer de posar una pensió a l'aire lliure i traure's uns perrets extra. No és per donar idees, però tal com està el mercat laboral, dormir mirant les

estrelles igual acaba sent una solució més barata. Mare meua, com estem de malament! Això sí, no sabem quantes multes hauran pogut ficar els nostres bons amics municipals per vore si ho aturen una mica. Li ho haurem de preguntar al superintendent que tenim i, si ve al cas, al regidor del ram. Suposem que faran com a festes amb el botelló, que ha desaparegut per decret amb el mateix efecte que si nosaltres decretem que la Terra és quadrada.

Polp o pop?

Els tafaners també hem tingut aquesta setmana, per allò de les "Jornades del polp a caduf", una discussió quasi bizantina sobre el nom local del cefalòpode. Sí, si li diem "polp", com ho fem per aquestes terres, o "pop", com ho fan per altres. I allà va que trona, que un deia una cosa i l'altre, una altra i a vore qui la deia més grossa. I total per acabar tenint clar que les dos formes són igualment vàlides i que el millor de la qüestió no és com anomenar-lo sinó com menjar-se'l. I és que mireu que hi ha maneres de cruspir-se'l. En fi, per tancar la discussió us fem la imatge, perquè ho llegiu correctament, del que diu el diccionari Català-Valencià-Balear... que ho replega tot. Nosaltres, mentre llegiu anem a atendre com es mereixen unes potetes rostidetes, que són molt bones.

[1] El diccionari català-valencià-balear detalla que s'anomena pop en un gran àmbit dialectal (or., occ., mall., men., alg.) i polp en un altre àmbit molt extens (pir-or., Tortosa, val., eiv.).

Moda i Belleza

Micos de ratlles fresquets a l'estil de Sara Carbonero

Moda y Belleza

Monos de rayas fresquitos al estilo de Sara Carbonero

LA CAMPANYA «RECICLA ELS TEUS APARELLS» ARRIBA A BENICARLÓ

text i foto AB

La iniciativa té l'objectiu de conscienciar sobre la necessitat de reciclar, de manera correcta, els aparells elèctrics i electrònics. La campanya arriba a Benicarló el pròxim dimecres 13 per a arrebregar xicotets electrodomèstics per al seu reciclatge.

Aquesta campanya es du a terme en les poblacions d'entre 20 i 50 mil habitants, per això el pròxim dimecres 13 un equip de dos informadors, identificats amb la imatge de la campanya, passejaran en bicicleta per diferents carrers de Benicarló informant als ciutadans i recollint aparells elèctrics i electrònics. Amb l'objectiu d'animar a la població a participar en el reciclatge, en aquesta edició totes les persones que lliuren als informadors un aparell per a reciclar rebran un regal, a més de sortejar un Ipad Mini 4 a través de la pàgina de Facebook Recicla tus aparatos.

La segona edició de «Recicla els teus aparells» està impulsada per la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient, la European Recycling Platform i la Regidoria

de Medi Ambient, a més de comptar amb la col·laboració de les majors plataformes del sector: Ecolec, Ecotic, Ambilamp i Ecoraee's. Des de la Regidoria de Medi Ambient s'anima a la ciutadania a participar en aquesta campanya per a afavorir el reciclatge dels aparells, que començarà a la Plaça de la Constitució, davant de l'Oficina de Turisme, dimecres 13 de setembre a les 10.00 hores.

EL COR DE LA CIUTAT

text J. GUILLEM

Entre la Diputació i l'Il·lustríssim ens han omplit el poble de desfibril·ladors. Aquells temps despreocupats de "¡¡¡el que no esté colocado, que se coloque!!!" han passat i les administracions ara es preocupen activament per la salut dels subjectes passius que les mantenen. Confesso que, afortunadament, només he vist aquests enginys a la tele, sempre en aquells moments de crisi en què el pacient convulsiona i la guapa metgessa crida infal·lible mentre mira a la pantalla: "Ràpid, el carro d'aturades cardíques!". La maquineta dona molt de joc a la ficció, però, a la realitat, preferiríem que ningú l'haguera de conèixer mai. Ara bé, l'oportunitat de guipar-hi com funciona ens l'han posat a tocar de casa nostra. A l'Auditori Municipal, al Mercat o a la Casa de la Baronessa, entre d'altres, han ubicat aquests telegènics aparells. D'això, l'autoritat sanitària local en diu territori cardioprotegit.

Es veu que, a més, han convocat un curset perquè ciutadans com vosté i com jo, és a dir, sense formació sanitària, aprenguem l'intrínquilis d'aquest complex dispositiu i, donat el cas, no dubtem a intervenir per a salvar la vida de l'accidentat malalt. He d'admetre que m'ha sorprès que la demanda d'aquesta formació superés l'oferta amb escreix. També reconec que prefereixo creure que això és degut a les bones intencions dels meus veïns, més que a l'efecte mimètic que puguen provocar George Clooney i les espectaculars actrius de les sèries de metges. Manipular un mecanisme d'aquests suposa

una responsabilitat enorme i estic convençut que tothom n'és conscient. Tot i això, si arriba l'infortunat moment, també confio que cap voluntari cridarà el drac Viserion per portar el malalt a l'hospital de Castelló després de la urgent intervenció. Drogon sempre serà més ràpid i diligent.

Drets lingüístics

7^É Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | aviva Agència de Promoció del Valencià | el tempir

EL TEMPS QUE PASSA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

19 – VI – 2017

Ahir vam fer la presentació del llibre a Benicarló. Ambient agradós envoltat d'amics i coneguts. Paraules amables de l'editor Miquel Àngel Pradilla i del presentador Joan Ferré que rememora algun episodi de la nostra infantesa, quan compartíem les aules del vell col·legi "La Salle" i ens examinàvem per lliure a l'institut "Francisco Ribalta" de Castelló de la Plana, on la magnitud de l'edifici ens sorprenia als llavors xiquets que veníem del poble. Manuel Milián es manifesta amb la seua habitual loquacitat i ens il·lustra amb la seues vivències polítiques.

Cap al final de l'acte la periodista Alícia Coscollano em pregunta que ha significat per a mi l'experiència d'escriure aquest llibre. Li dic que he après moltes coses que no sabia. Ara, però puc afegir que gràcies al llibre, mentre l'elaborava, anava obrint finestres i podia conèixer coses noves del nostre passat. Quan portem ja algunes dècades d'existència podem dir que ja hem viscut el que per als joves és història, i quan llegim allò que comencen a contar aquells que estaven en els llocs decisius fa quaranta anys ens adonem del manipulats que estem i de les poques coses de les que ens assabentem.

20 – VI – 2017

Avui fa vint – i – cinc anys que va morir Joan Fuster. Aquests dies de tot fa vint – i – cinc anys, la mort de Fuster, les Olimpíades de Barcelona... o quaranta, les primeres eleccions democràtiques després de la dictadura de Franco. Les efemèrides que hem viscut ens serveixen per a mesurar la velocitat del temps. "Que veinte años no es nada", deia un cèlebre tango, ni *veinte*, ni vint – i – cinc, ni quaranta. Què commemorarem d'ací a vint – i – cinc anys més? o d'ací a quaranta. D'ací a quaranta...

1 – VII – 2017

En un dels llibres que estic llegint com a membre del jurat del Premi de Literatura Memorialista de Benicarló, un dels concursants fa referència al diari *Deportes*, que ell comprava de jovenet. Jo també el comprava quan tenia tretze o catorze anys. Era un fenomen social. Acostumava a arribar a Benicarló el dilluns per la tarda i davant el quiosc de Muchola es feia una cua impressionant per a adquirir-lo. Estava

Els dies gloriosos

dedicat a l'esport valencià i portava àmplies cròniques de tots els equips de futbol del nostre territori.

Els xiquets del moment teníem les nostres preferències per algun equip de primera divisió, però no deixava de ser una preferència virtual, com diríem ara. El que vivíem amb passió era la competició del nostre CD Benicarló. Com que no teníem pressa, quan jugava fora, podíem esperar més de 24 hores per llegir-ne la crònica.

En aquells temps com que no viatjàvem gens, el futbol ens va servir per a aprendre una mica de geografia i conèixer el nom d'altres pobles valencians. D'alguns es deia que estaven molt lluny i el desplaçament se'ns presentava com un acte heroic, Requena, Bunyol... però sobretot en recordo dos Pego i Cocentaina, feu del Contestano, club, que per cert, també va de roig.

Ara fa quatre o cinc anys vaig passar per primera vegada per Pego i vaig poder comprovar que la fi del món no estava tant lluny. Però són altres temps.

IX - 2017

Llijo a *La Vanguardia* la notícia que una jove escriptora de Sogorb, Rosario Raro, ha escrit una novel·la, *La huella de una carta*, inspirada per una carta del consultori d'Elena Francis. Aquest consultori sentimental va ser un autèntic fenomen social, tenia una extraordinària audiència i es va emetre des del 1947 al 1984 per Radio Peninsular de Barcelona. En els moments de major èxit, ens diu l'article, arribaven a rebre 500 cartes al dia. La senyora Francis no existia, el guionista del programa era el crític taurí Juan Soto Viñolo, li posaven la veu solemne les locutores estrella de la casa, Mª Matilde Alemendros i Maruja Fernández. En realitat era una excusa dels laboratoris de cosmètica Francis per a vendre els seus productes, que es promocionaven entre carta i carta. Una aposta publicitària que els va sortir extraordinàriament bé.

Els consells que donava la senyora Francis, a les dones que li escrivien, estaven en la línia del més ranci nacionalcatolicisme, aconsellava sempre resignació i sotmetre's als desitjos del marit. Probablement algunes conductes que hi apareixien ara deuen estar tipificades en el codi penal. La repressió que exercia el franquisme, no era únicament la persecució dels dissidents polítics, sinó també aquesta transmissió ideològica amb que la societat interioritzava la seua pròpia esclavitud.

EL PEÑÍSCOLA REHABMEDIC SORPRÉS PEL BISONTES DE CASTELLÓ

text i foto VICENT FERRER

1 PEÑÍSCOLA REHABMEDIC: Molina, Carlinhos, Rubén Orzáez, Michel, Mauricinho; cinc inicial; Esteban, Iván Rumbo, Bagatini, Terry, Juan Emilio i Lucas Bolo.

3 BISONTES CASTELLÓN: Richard, Genís, Diego, David, Titi; cinc inicial; Malawy, Charly, Thiago, Juanito, Eric, Adrián, Oscar i Albert. **ÀRBITRES:** Alejandro Hidalgo y Antonio Román, de Valencia. **Targeta groga** per a Charly (16), David (24), Albert (27), Rubén Orzáez (2) y Richard (40). **GOLES:** 0-1 min. 6, David. 0-2 min. 12, Juanito. 1-2 min. 16, Mauricinho.

INCIDENCIES: Partit disputat al pavelló Municipal davant 400 espectadors.

Va saltar la sorpresa al Municipal de Peñíscola, atès que el Bisontes de Castelló es va emportar el Trofeu Diputació amb tot mereixement davant un Peñíscola RehabMedic que en tot el partit es va veure emmanillat per la pressió que sobre els seus jugadors van exercir els visitants. El Bisontes de Castelló va saltar al partit amb més ganes, pressionant als peníscolans, que van tenir molts problemes en els primers minuts per a passar del centre del camp. Fruit del domini visitant va arribar el primer gol, en rematar David des de lluny, sorprenent a Molina. Va intentar el Peñíscola RehabMedic respondre i als vuit minuts Richard va realitzar una doble parada, evitant l'empat. Minuts després Thiago, davant l'eixida de Molina, li va penjar la pilota per damunt i esta va eixir fregant el travesser. Amb els locals sense trobar buits en atac, doncs els de Castelló tancaven bé, va arribar un atac amb pilota a Juanito, que a la mitja volta, va marcar el segon davant l'alegria dels seguidors visitants. Va aparèixer llavors Esteban que va rematar al pal i el rebuig el rematà Juan Emilio de nou al pal. Esteban va tornar a provar fortuna amb dos trets en un minut, que Richard va resoldre traient a la pilota a córner. Un altre tir llunyà d'Esteban el va rebutjar el

meta visitant, però Mauricinho sí que ho va aprofitar per a marcar i va poder empatar Iván Rumb en un mà a mà amb Richard, on va guanyar el porter. Després del descans Bisontes Castelló va seguir amb el seu joc pressionant i va buscar un tercer gol, tenint Titi l'oportunitat en dues ocasions, però Molina va traure la pilota a córner. L'equip peníscolà va patir per a traure la pilota perquè els de Castelló estrenyien les seues eixides i quan arribaven a l'àrea visitant creaven poc perill. Els minuts van anar passant amb poques novetats fins al minut 36, quan Esteban va passar a jugar com a porter/jugador, però amb poca fortuna. En una recuperació Eric va rematar a porta buida i la pilota la va repel·lir el pal, però en el 39 el mateix Eric va culminar una jugada per a marcar l'1-3 que va sentenciar el partit.

COL·LABORA:

Ajuntament
de Benicarló
Regidoria d'Esports

HJfitness

ORGANITZA:

www.triatlobasiliiscus.com

5K RUN & PATINS

Dissabte 23.09.2017 des de les 19:00
Lloc: Plaça Constitució (Benicarló)

INSCRIU-TE A LA MODALITAT CÓRRER O PATINS

Inscripció:
6€ adults
3€ xiquets fins a 12 anys

ASOCIACIÓN DE
ALZHEIMER BENICARLO
Donatiu d'1€ per
inscripció

Més informació i inscripcions:
www.hj-crono.es
Evasión Sport, Decathlon Vinaròs
Piscina cubierta municipal Benicarló

LA 5K NOCTURNA INAUGURA EL CIRCUIT DE CURSES POPULARS

text AB

Ja està tot a punt per a la tercera edició de la cursa 5K nocturna que tindrà lloc el pròxim dissabte 23 de setembre, amb un circuit pla i molt atractiu que recorrerà els principals carrers de la ciutat. Una de les novetats més destacades és la possibilitat de fer la cursa amb patins.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, i el representant del Club Triatló Basiliscus, Julio Sánchez, han presentat les principals novetats de la cursa 5k nocturna que inaugurarà el IV Circuit de Curses Populars el pròxim dissabte 23 de setembre. La possibilitat de fer la cursa en patins és una de les novetats més destacades i que, segons ha reconegut el propi Flos, «és una modalitat que dona resposta a la demanda de la gent».

La cursa a peu és l'única puntuable per al Circuit de Curses Populars, i començarà a les 21.15 hores, però des de les 19.00 hores tindran lloc les curses de patins i de categories inferiors, una de les altres novetats d'aquesta edició: a les 19.00 hores, la prova escolar de patins; a les 19.30 hores, la prova de multiesport i categoria benjamí; a les 19.45 la prova aleví i infantil i a les 20.30 hores la prova del 5k nocturn de patins.

La 5k, organitzada pel Club Triatló Basiliscus amb el suport de la Regidoria d'Esports, recorrerà un circuit urbà amb sortida i arribada a la Plaça de la Constitució, en un trajecte que passarà pel Passeig Marítim,

avinguda del Marqués de Benicarló i la zona portuària, entre d'altres. A més, amb l'objectiu de cuidar al corredor, s'habilitaran dutxes perquè els participants que ho necessiten les puguin utilitzar després de la prova.

Per la seua part, el representant del Club Basiliscus Benicarló, Julio Sánchez, ha animat els corredors «a formalitzar la inscripció el més prompte possible. Resulta una mica més barat i evita aglomeracions d'última hora».

La recollida del dorsals, xips i bosses per als corredors s'han previst per al mateix dia 23 a partir de les 17.00 hores als baixos de la Cambra Agrària. D'altra banda, els punts per a inscriure's de manera anticipada són els establiments Evasión Sport, Decathlon Vinaròs i la Piscina Municipal de Benicarló, a més de poder fer-ho a través d'Internet en la pàgina www.hj-crono.es.

A més de per a la 5k, també estan obertes les inscripcions per al conjunt de totes les proves que integren el Circuit de Curses Populars. Amb l'objectiu de fomentar al màxim la participació, s'ha repetit el preu de 50 euros que inclou la inscripció per a les sis curses que l'integren.

El regidor ha finalitzat la presentació agraint la col·laboració del Club Basiliscus Benicarló, de la Policia Local, de Protecció Civil, de la Brigada d'Obres i Serveis i dels més de 40 voluntaris, «que de manera desinteressada, participen en l'organització de la prova».

NO DIC RES...

text VICENT T. PERIS

Ara mateix en podria posar a riure i no parar fins demà. Me'n riuria molt i me'n fotria. Sí, me'n fotria tot allò que no es pot escriure i que no cap en mil milions de fulls con aquest. Però no ho penso fer perquè tinc més educació que la troupe eixa que va saltant de poble en poble per a demostrar que allà on van, la caguen. No ho diré, però la banda de l'empastre comarcal, que sembla que va fugint a mesura que transcorren les temporades de futbol, ha tornat a fer una de les seues. Tampoc no diré que aquesta ha estat sonada. El que sí que diré és que la temporada passada, quan al nostre equip amateur li van imposar una sanció de tres punts per alineació indeguda d'un jugador, aquesta companyia de varietés va aparèixer al nostre camp fent mofa, befa i escarni d'aquesta circumstància. Frases com "que no fas els sis canvis?" o "no patisques, fes tots els canvis que vulgues" van ser proferits pel gang de la galeta entre sorolloses rialles. Ai, quina gràcia els va fer a aquest grup de ressentits que no poden veure com les coses es poden fer bé sense dilapidar els diners fixant i més fixant. Ells tant se'n foten del futbol local. Ells fixarien i fixarien encara que no se sap ben bé amb quin objectiu final. La seua fixació principal és que el Benicarló baixe de categoria, i ells que ho puguen vore. La seua xalera màxima són les derrotes de l'equip del seu poble. Tampoc no penso dir l'elenc d'aquesta companyia d'òpera bufa perquè ja tothom els coneix i no cal donar-los més importància que la del ridícul, i que jo no penso comentar perquè no m'agrada furgar a la nafra. Ja se sap que avui per tu i demà per mi.

El nostre estimat, centrat, legal i local CD Benicarló, va jugar, con ja saben vostès, dissabte per la tarda al camp de l'Onda. Allà, davant d'un dels equips que sempre fa plantilla per a pujar, i campió de la temporada anterior, els nostres van fer un molt digne partit i només van perdre per un a zero. Vam perdre amb dignitat i la cara ben alta, com sabem fer nosaltres i és el nostre mode de veure les coses. Òbviament no és un bon resultat perquè es tracta d'una derrota, però no està malament aquest resultat al camp d'un equip tan potent i que, sens dubte, serà un dels tres primers.

Per una altra BANDA, un dels equips comarcals que va jugar també dissabte va ser el Sant Jordi, que va guanyar el seu partit a casa per un clar i contundent dos a zero. Bon començament per a la selecció comarcal dels que han corregut a incorporar-se a la disciplina d'aquest equip pel seu amor a futbol i la gran progressió que els suposarà militar a les files d'aquest històric equip comarcal. Cal recordar que aquest equip ha arribat, fins i tot, a jugar un parell de promocions d'ascens a la tercera divisió. Poca broma. Amb aquesta contundent victòria, l'equip del poble mundialment

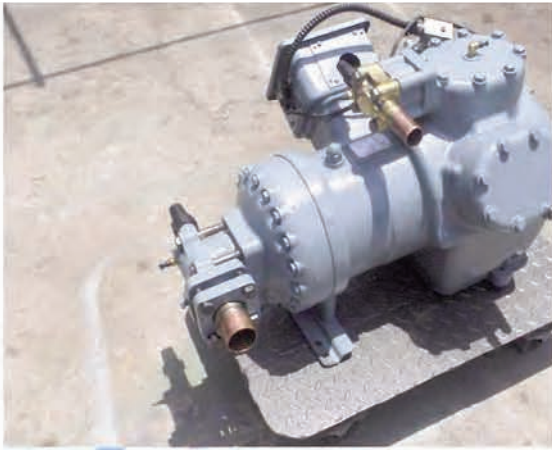
conegut pel seu camp de golf, empata a punts amb el líder de la classificació i es pot dir, amb la veu ben alta, que és co líder de la categoria. Reconec que em fan enveja, però una enveja sana, d'eixes que voldries estar al seu lloc, però que no te canviaries per ells mai de la vida. M'explico estimats lectors?

Com realment les primes línies no les volia escriure, és com si no estigueren, i així puc fer un panegíric d'aquest equip que, sense dubte, revolucionarà el futbol comarcal i del que sentirem parlar i molt. Jo mateix ho penso fer i no trigaré massa. He sentit dir, però no m'ho crec i penso que és un bulo i una fal·làcia que han fet córrer una colla de ressentits, que un tècnic d'aquest equip va presentar la seua dimissió irrevocable després d'acabar el partit, però encara no sé quin és lo motiu. Però com que això no és més que una informació tendenciosa i malintencionada, no en penso fer cas i ara mateix és com si no l'haguera escrit.

La veritat és que realment avui no he escrit res, i aquesta pàgina està en blanc perquè allò que he escrit no ho volia escriure. Bé, tampoc és això, salvaré la part que he dedicat a la derrota del Benicarló i la que li he dedicat al San Jorge lloant la seua manera de portar l'equip i la gran correcció i respecte al reglament, especialment en allò que té a veure amb el règim sancionador i l'estricta compliment dels seus articles.

Un altre dia parlaré d'altres personatges locals que van fent amics allà on van.

Diumenge a les sis i quart, debut a la lliga davant l'Albuixec, que va empatar a casa contra el Club la Vall.

Climaestrat

Avda. Maestrat, 15 Benicarló Tel.: 964 460 077

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

TRABAJAMOS TODAS LAS MARCAS

**REPARAMOS!!!
COMPRESORES
DE TORNILLO**

EL MENJADOR SOCIAL COMENÇA UN NOU CURS

text i fotos AB

Aquest mes de setembre el Menjador Social de Benicarló inicia un nou curs amb la col·laboració de 15 voluntaris encarregats de l'elaboració del menjar i de la distribució. Actualment, aquest recurs gestionat i supervisat des de l'Àrea de Benestar Social atén a uns 20 usuaris.

Un any més, els voluntaris que col·laboren en el Menjador Social de Benicarló han engegat un nou curs. L'equip està format per un total de 15 persones, encarregades de l'elaboració del menjar, de la seua distribució, així com de les tasques d'organització i gestió diària, en les quals participen activament dos voluntaris més.

Pel que fa als usuaris, el curs ha arrancat amb un nombre que oscil·la entre els 20 i 25. Cal recordar que abans de poder beneficiar-se d'aquest recurs les persones són ateses per les tècniques de Serveis Socials, les quals, segons el resultat d'aquesta atenció, facilitaran la seua inclusió en el llistat del menjador.

Tot i que el menjador social funciona durant tot l'any sota la gestió i supervisió de l'Àrea de Benestar Social, durant el mes d'agost es va decidir contractar el servei d'un càtering amb l'objectiu reduir el grau compromís per part del voluntariat i facilitar el seu descans.

Per tal d'organitzar l'inici del curs, el passat divendres 1 de setembre es va realitzar la reunió de coordinació i organització del projecte. Durant la trobada, que va comptar amb la major part del voluntariat que participa en la seua posada en marxa, la presidenta de l'OACSE, Filo Agut, va comentar que «s'ha de destacar i agrair la participació de totes i cadascuna de les voluntàries. Enguany hi han que provenen de Caritas, entitat que sempre ens ha donat suport amb el Menjador, a més de les persones voluntàries particulars que ofereixen el seu temps i les seues capacitats en benefici dels demés. En aquest sentit vull agrair també a les persones que ens han donat suport durant el mes de juliol i agost, perquè han fet possible que el projecte tinguera continuïtat». Per concloure, Filo Agut va comentar que «aquest projecte és molt bonic i és un model de participació i implicació comunitària que mostra la força que té el treball conjunt entre ciutadania i Ajuntament».

